

Setena partida.

nam si in foro poenitentiali, non tolleret quominus in foro judiciali accusari posset. gl. in d. c. de his. & in. c. admonere. 33. q. 2. in verbo poenitentia. Decius consi. 137. nisi cu[m] fuit absolutus imponere poenia publica: quia tunc illa v[er]a succedere loco poena cōtentio[n]e: scdm Anto. in d. c. de his. vide per Hosti. & Abb. in. c. tua. de procura.

a ¶ Sobre q[ui] le ouies sen acusado. Idē si per viam inquisitiōis fuisset absolitus: q[uod] & habebit locū distinctio huius. l. & d. l. si cui. §. i. scdm Bart. & Ange. ibi. & idē tenet Cin⁹ & Sali. in d. l. si q[uod]s homi cidiij. C. co. Bal. tū in. l. si vacātia. col. i. C. de bon. vacā. lib. 10. p. illū tex. dicit, q[uod] nō valet inq[ui]sitiō, si offe sus v[er]dānupas sus nō citeſ & ibi ēt tz Ang. allegās lo. Andr. licet dicat q[uod] contrariū te net Specu. tit. de inquisitiōe. §. viso igit. y. si. sed pone subdit tñ Ange. q[uod] h[ab]et cōsuetudo nō seruat, nisi Floretiæ: & idē q[uod] iudex ante

inquisitionē debeat prefigere terminū accusare volētibus, dicit gl. no tab. in. c. presbyter si à plebe. 2. q. 4. & idē voluit Bal. allegās dictā glo. q[uod] multū notabili in. l. Senat⁹. C. qui accus. nō pos. & idē Bal. in. l. quā uis. C. de adult. & idē tenet Hyppolytus à Marsilijs sing. 305. incipit iudex maleficiorū. Aduerte tñ, quia licet h[ab]et bona practica: tñ Bart. & alij quos superi⁹ cito dicētes, q[uod] di. §. i. l. si cui. procedit etiā in absoluto per inquisitionem: videntur velle, q[uod] non requiratur ad valorē in ququisitionis talis citatio: imo q[uod] offensus seu propriū dolorem prosequens, si postea veniat ad accusandū teneatur docere saltim suo iuño, q[uod] ignorauit inquisitionē fieri, prout & in accusatione hic, et in di. §. i. dicitur, & istud v[er]a etiam de mente Ange. Aret. in tracta. malefi. in parte. & caput ab scapulis. col. i. vnde licet dicta practica sit bona, & seruanda: si tñ non seruaretur de facto, non v[er]a q[uod] viciaretur processus inquisitionis: addē etiā q[uod] & procedet ista. l. & si iudex qui absoluit processus per viam denuntiationis: secūdum Bart. in. l. diuus la. 2. versi. vi. terius quāro. ff. de custo. reo. quid aut si cognitū fuit de crimen per modum exceptionis: vide Barto. in. d. l. si cui. §. i.

b ¶ Sobre aquél yerro. Vide in d. l. si quis homicidij. C. co. & quid si omis sa fuit aliqua qualitas delicti in prima accusatione: vide per Bart. in. l. Senatus. ff. co. & per Bal. in. l. & si seuerior. co. 4. C. de his qui no. infa. per Sali. in. l. qui de crimine. C. de accusat.

c ¶ Algunas pruevas. Adde d. l. 20. titu. 22. 3. part. & l. præuaricationis. C. de præuarica. & d. l. si cui. §. i. & obiectetur de collusione, seu præuaricatione per modū replicationis, vel accusationis: vi. Angel. & Sali. in d. l. si quis homicidij, & in d. §. i. & per Bart. in. l. præuaricationis.

d ¶ Que lo non supiera. Approba op. gl. in d. l. si cui. §. i. q[uod] ignorātia prima accusationis probet per iuñm. bene tamen admittetur probatio in contrariū. s. q[uod] sciuit, & quomodo hoc probetur. vi. per Bart. ibi.

e ¶ Jurando lo assi. Vides ergo q[uod] isto casu non req[ui]re v[er]teri⁹, q[uod] doceat de præuaricatione primi accusatoris: put & doct. volūt cōiter i d. l. si cui.

f Si reus cōpareat, & plures sint accusatores simul, nō tenet r[es]pondere: sed eligat iudex vñ ex his, qui meliori intentione moueat: cui r[es]pondeat accusatus, & ea accusatione p[ro]dente p[ot] accussari de alijs criminib⁹, sed non r[es]pondebit posteriori, tempore quo responsurus est priori. h. d.

g ¶ De todos. R[es]pondebit Bal. in. l. Senat⁹. C. qui accus. nō pos. quia si ad

mitteret iudex plures accusatores, posset vn⁹ pbare, ali⁹ in pbatione deficere, et iudex ponere in pplexitate. itē posset vñus cōfiteri, ali⁹ ne gare: & aduerte q[uod] si plures quorū intersit rōne officij, veluti plures tuores, vel curatores, veniāt simul accusantes eodē libello: bene admittunt, quia rōne vnius officij habent loco vnius, & pbatio vnius patrocinia alteri: & sic isto casu nō procedit ista. l. cū pluriū inter est rōne officij l. senatus, et ibi Bal. & Sali. C. qui accus. non pos. si verō vel accuser diuersis libellis et tunc iudex eligit idoneorē, q[uod] plures tutores, vel alij q[uod] rōne officij simul ve[n]iat: & non admittent oēs, q[uod] accusat simul corā eodē iudice. Bald. & Sali. in d. l. senat⁹. & Sali. in l. si accusatori bus. C. de accusa. si verō pluriū simul accu santiū intersit rōne cōis iniuria: vt si essent plures filij vni⁹ p[ri]s occisi, oēs simul admittent, q[uod] cuius-

supiera d quādo lo acusara el otro estraño. Ca estoncē surando lo asi⁹ tenudo seria de responder otra vez a la acusacion que fiziesse del.

¶ Ley. X III. Como quando muchos quieren acusara vno de algun yerro, el juez deve escoger el vno dellos que faga la acusacion.

Llegando se muchos o mes f en vno delante del juez, para acusar avn ome solo, de vñ yerro q dixellen que ouiesse hecho, non deue el juez recibir la acusaciō de todos nin el acusado non es tenudo de responder a ella. E porende deue el juez cartar, & escoger el vno dellos, el que entediere que se mueue con mejor intencion, h q faga la acusaciō: e estoce al acusamiento de aq[ui], deue responder el acusado. Pero si a este acusador sobredicho lo quisiesen otros i acusar sobre otro yerro, k mientra q anduuiesse esta acu-

libet interest principaliter. l. i. §. si plures. ff. de sepul. vio. Bart. in d. l. si plures. & Sali. in d. l. si accusatorib⁹. Ange. Areti. in tract. male. in pte. nec nō ad querelā. col. i. 8. si verō plurium nō intersit rōne officij, vel cōis iniuria: tunc procedit dispositio huius. l. & d. l. si plures. quia tūc nullius principaliter interest, & ideo nec poterūt diuersis libellis: nec eodē simul accusare, ne re⁹ in plures aduersarios distrigat. ff. de exerci. l. ne in plures. & ne de delicto eiusdē hoīs, sāpius quārat. l. licet. §. fina. ff. nautæ caup. stab. sed quid si veniāt plures accusatores simul, sed vñus accuset corā vno iudice, alius vero coram alio? Bal. in d. l. senatus. dicit, q[uod] tunc forte reus p[ot] eligere iudice, si sunt pares: argu. l. si quis in graui. §. si tñ oēs. ff. ad Silla, sed si vñ⁹ esset maior altero, debet cōparere coram eo, qui maiori p[re]est tribunali: vt not. in. l. 2. §. fin. ff. de custo. reo. vi. ibi latius per eum, & erit necessariū q[uod] reus accusatus opponat de exceptione ista pluralitatis accusatorū: vt in d. l. si accusatoribus. & ibi notat gl. & Bal. & Sali. licet ista. l. partitarū contrariū innuat, cū dicit (nō deue el juez recibir &c.) sed intellige si opponañ à parte. Posset ēt dici, q[uod] iudex posset nō recipere: si tñ recipiat, & nō opponañ à parte tenebit processus ob id, & q[uod] dilatoria est h[ab]ec exceptio: q[uod] vero plures accusatores nō veniāt simul, sed vñ⁹ post aliū. vi. l. qui de crimen. & ibi glo. & docto. C. de accusationibus.

h ¶ Con mejor intencion. Et si vñus ponit magis oēs circumstantias maleficij, quam alius: erit iusta causa magis admittendi istum, quā alium. l. 2. §. fin. cum. l. seqnti. ff. de adult. Bart. in d. l. si plures ad fin. & dicit Bart. in d. §. fin. q[uod] si propinquior accusat occisores simpliciter, alias accusat eos qualitate adiecta, per q[uod] acris puniuntur, q[uod] tunc p[ot] iudex v[er]teri⁹ præferre propinquiori: si appetet iudici illā qualitatē esse verā, & nota q[uod] electo vno ex accusatoribus: vt hic ceteri, qui sunt repulsi nō poterunt esse in illa causa testes: secundū glo. 2. q. i. in. c. in primis. super parte accusatores.

i ¶ Lo quisiesen otros. Concor. cum. l. qui de crimen. C. de accusa. ab eodem tñ non potest accusari de alio crimen: vt ibi. vbi ponit rationes Salice. in secundo notab.

k ¶ Otro yerro. Nā de eodem nō posset accusari ab alio veniente post lite contestatā: & intellige, & limita vt per glo. Sali. & alios in d. l. qui de crimen: & intellige siue tale aliud crimen orientur ex diuersis factis, vel ab eodem facto: vt in d. l. qui de crimen, et intellige secundū Sali. ibi. col. 4. quando plura delicta ex eodem facto orientia se habent, vt spes cōdit. nō: inuicem tñ se habentes: vt excedentia & excessa, tunc enim